

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 18 Iunie st. v.

Organul cel mai de-aproape al guvernului dlui Tisza, tipărit în limba maghiară, „Nemzet“ ne spune, în nr. ce a sosit ieri aici, cu multă satisfacțiune naivă, că „diarul semi-oficial al cancelarului Germaniei „Nordd. Allg. Ztg.“ a publicat un articol dela Budapesta.

Oficiosul budapestan „reproduce“, după-ce anunță „evenimentul“ ce-l înveșeșește atât de mult, și articolul din ceștiune. L-ar fi putut publica înainte de a se publica în „Nordd. Allg. Ztg.“, fără de a aștepta, ca articolul să facă mai întâiu încungiurul pe la Berlin.

Că a lăsat să se preumblă articolul mai întâiu prin capitala Germaniei, e ceștiune de gust, ear' astfel de gusturi împoartă puțin pentru toți câți știu cum se pun preumblările articolelor la cale.

Alta ar fi poate, dacă ar fi cineva cuprins de curioșitatea să știe, ce s'a scris dela Budapesta în diarul cancelarului Bismarck.

Și în privința aceasta nu e de lipsă multă bătaie de cap. Sînt oameni, căror li se pare, că tămăia miroasă mai plăcut din cădelnița unui diplomat cu vață neîndoioasă și netăgăduită, decât din cădelnița proprie, afumată de îndoeli și de desconsiderări din multe, ca să nu țicem din toate părțile.

Tămăie în cădelnița lui Bismarck pentru guvernul unguresc, eată „evenimentul“, cu care biroul de presă din Budapesta a aflat cu cale, poate prin ambasada austro-ungară, să alerge la Berlin.

Era de lipsă acum o digresiune. Publicul nu numai cel maghiar, ci tot din Ungaria întreagă și numai puțin și cel din străinătate, are lipsă de puținică distracțiune. Ear' se adună prea multe scărbe în lăudata vatră a liberalismului „neinteresat“ maghiar și nu e bine, ca lumea să clocească cu mintea prea mult asupra lor, că s'ar pute întâmpla să scoată nisce pui, cu cari guvernul, cu cari națiunea maghiară întreagă, să nu fie mulțumită. Așa ceva însă după conceptele moderne dela noi ar fi ceva de tot „antipatriotic“.

Este oare-care spirit în tactica aceasta. Mai ales acum când ar fi ocașuni mai multe de a băga vină în mai multe privințe guvernului e bine, dacă, cât decât, se înalță unde-va un parafulger spre a conduce toate odiile în solul trecerei cu vederea și în al uitării.

Abstragînd dela încordarea cea parecă trasă de pîr în relațiunile vamale și comerciale cu vecina Românie; abstragînd dela cele cu care gura luă pe dinainte pe dl Trefort, când la Pojon vorbi despre incompatibilitate; abstragînd dela începerea negoțurilor într'un timp apropiat cu Cislaitania pentru înnoirea transacțiunii dualistice: este tocmai așa țicînd la ordinea țilei numirea celor treizeci de membri pe viață în casa magnaților.

Numirea aceasta în timpul cel scurt de două-trei țile de când este publicată

în foaia oficială a și provocat discușuni înfocate. „P. Napló“ impută guvernului că, afară de 5—6 din cei numiți, ceilalți nu aduc casei magnaților altă bunătate decât votul lor cel sigur pentru guvern.

Dacă însă trebuia un parafulger, și s'a luat tocmai foaia semioficială a lui Bismarck drept obiect pe care parafulgerul să se așeze, alt material trebuia căutat din care parafulgerul să se construească. Guvernul poate că este înamorat în sine și în membrii sei. Trebuia însă să gîndească, este oare toată lumea stăpînită de aceleași simțăminte cum este dînsul față cu membrii din care se constituie?

Procederea orbișe a cam devenit modă în sferile normative din Ungaria și se vede că acesteia, combinată cu o nemărginită slugărnice, este de a se mulțumi asemănarea nechilzuită între fericitul bar. Eötvös și ministrul actual Trefort. Este curată lipsă de tact o astfel de asemănare și, pe lîngă toată deșertaciunea de care poate fi capabil ministrul actual ung. de culte și instrucțiune publică, ea totuși nu poate isvorî decât din slugărnicia aspiranților la grăunțele fondului de dispozițiune.

Ca parafulgerului să nu-i lipsească și partea comică, concepștii articolului din biroul de presă au trebuit și cu ocașiunea aceasta să nu lase neatinsă omnipotența maghiară în alcătuirea de națiune și de stat. După articol numai, Maghiarii sînt în stare să facă ceea ce n'au putut face Habsburgii cu popoarele de sub sceptrul lor și ce n'au fost în stare a face Turcii cu popoarele subjugate de dîșii. Numai ei sînt în stare să le mestece așa încît cu timpul să ese numai un popor dintrînsele. Spre sfîrșitul acesta însă au lipsă de limba maghiară, căci fără limba maghiară nu se poate legătura dintre diversele rase. Va să țică earăși comedia contradicțioare cu unitatea prin limba maghiară, ca-și-cînd Ungaria n'ar fi existat nouă, din țecce secolii, si fără de limba maghiară.

Și cu toate aceste în același timp susțin și diversitatea naționalităților. Spre care sfîrșit asigură din nou, că lasă pe fiecare naționalitate să se desvoalte după firea ei.

Dacă domnii dela biroul ung. de presă se bucură de favorul că și-au putut pune ouele înțelepciunii lor politice într'un cuib atât de distins din străinătate, trebuie să se bucore și naționalitățile nemaghiare, când ved, că fără de cheltuiala lor li se face cunoscută cauza în străinătate. Naționalitățile trebuie să știe precum ar trebui să știe și biroul de presă ung. din Budapesta că la Berlin nu se mulțumesc cu fărămiturile de informațiuni ce le trimite oficioșii, cînd vreau să se informeze despre ceva. Mai bine se vede, că o simte aceasta „P. Ll.“, care vine să plîngă lacrimi de crocodil, dar' totuși plînge, că naționalitățile nemaghiare au rămas neconsiderate la numirea membrilor în casa magnaților.

În împregiurările actuale defectul atins de „P. Ll.“ nu ne cauzează nici o pagubă; folos ne aduce, căci pe cine ar fi numit guvernul, dacă ar fi numit vre-un Român de membru al casei magnaților, dacă nu vre-unul care să împlinească numai ceea-ce i s'ar fi comandat?

Ei bine, compatrioții maghiari cred să orbească cu bagateluri pe publicul lor spre a-l îndulci și străinătatea, ca să nu știe ce să întemplă prin Ungaria.

Așădă aceasta e foarte cu greu, cînd bunăoară în Paris se scrie despre dîșii că ei te bat și ei te judecă, cînd se scrie, că Maghiarii sînt „ca grand-seniorii rusesei de altădată, Parisani compleți la Paris și sdrobitori cu enutul în Rusia de țeranii cari le dispăceau“.

Revistă politică.

Sibiu, 18 Iunie st. v.

Se asigură din toate părțile, că noul guvern al conservatorilor nu va schimba întru nimic politica externă a Angliei, ceea-ce se adevăreșe și prin împregiurarea, că cei mai mulți reprezentanți diplomatici ai Angliei vor rămîne la posturile lor. Se va întempla, ca ici-colea să demisioneze câte un ambasador; aceasta va face-o însă mai mult din formalitate, pentru-că cu anevoe credem, că oare-care reprezentant englez din străinătate să poată ave motive fundate politice spre a se retrage. Un comunicat din Viena al diarului „Kreuzzeitung“ ilustrează încâtva vederile cercurilor conducătoare din monarhia noastră, și în urma aceloră în Viena nu se îndoesc oamenii de loc, că rezolvirea conflictului anglo-rus se poate efectul și sub Salisbury pe calea indicată de dl Gladstone. Nu se poate nega că politica externă a dlui Gladstone a fost cam incertă, în general însă puterile au eșit la cale cu Gladstone.

Interesantă e executarea schimbării ministrilor, care s'a întemplat după toate formele în palatul regal din Windsor. La primirea ministrilor demisionașii a celor noi a luat parte și principele de Wales. O depeșă, pe care o primesce „Indépendance Belge“ din Londra, spune că, cu privilegiu aparentei ministrilor demisionașii precum și a celor noi s'au ivit deosebite manifestațiuni. Pe Mr. Gladstone l-au aclamat cu entusiasm și principele de Wales s'îi fi strîns mîna în modul cel mai cordial. După primire a fost aclamat domnul Salisbury; soșind rîndul pe Lordul Churchill, manifestațiunile de neîncredere cupleşau pe cele de aprobare; o veste aceasta, care nu corespunde de loc poporalității, de care se țice, că s'ar bucura tînerul Lord.

Nu e fără interes să șcim și ceea-ce țin Rușii despre politica externă a dlui Gladstone. „Journal de St. Petersburg“ se pronunță astfel:

„Rușii nu vor uita că d. Gladstone nu împărtășia prejudecățile existente în privința Rusiei. Singura muștrare ce i-se poate face este că a sacrificat mult imperialismului, în ceea-ce priveșce posesia colonială a Engliterei. În privința aceasta Englitere trebuie să ție o hotărîre. Rivalii Engliterei doresc și ei să poșiașă unele locuri și și mențin pretențiile asupra țerilor cari după părerea lor le aparțin. Lumea e destul de mare pentru toți. Noul cabinet, deși în cea mai mare parte este compus din membrii vechiului cabinet Beaconsfield, pare

inclinat a ține seama de necesitățile existente. Lordul Salisbury ocupă pozițiile predecesorului său tocmai ca un fel de moștenire. Căile pe cari trebuie să meargă sînt prescise deslușit de istorie și de desvoltarea naturală a evenimentelor. Lordul Salisbury poșede prea mult simțămîntul responsabilității și cunoașce prea bine Europa, pentru ca să nu și reguleze acțiunile după necesitatea preponderantă. Situațiile în cari se găsesc diferitele popoare, adaugă numitul diar din St.-Petersburg exercită o înrîuire hotărîtoare asupra relațiilor lor reciproce, și de aceea Rusia, din punctul de vedere al intereselor și politice ei personale, a așteptat liniștită intrarea în funcție a noului ministru englez“.

Cu privire la conflictul vamal al României cu Francia se țice, că răspunsul guvernului român la nota franceză s'a redactat deja și se va desbate în consiliul de ministri sub președința regelui. Acest răspuns conține un refus formal la cererile Franceiei în privința taxelor vamale. Dela 1 Iulie v. se va aplica pentru produsele franceze tariful autonom.

Ilusiuni și fapte.

Sub acest titlu cetim în „Budapester Tagblatt“ un articol scris de un deputat dietal, care reduce succesele „exposițiunii“ din Budapesta la adevărata lor valoare. Eată articolul în întreg cuprinsul său:

„În viață e neîncungiurat de lipsă puțin idealism; cu acesta însă nu e ertat a merge prea departe și totdeauna e mai bine, dacă nu perdem cu totul din vedere adevărul, fie chiar în contul unei amăgiri plăcute. La toată întemplarea e de a se privi ca o împregiurare îmbucurătoare aceea, că populațiunea se entusiazmează acolo, unde e vorbă de probleme naționale, cu toate aceste trebuie să ne ferim de exagerări prea mari, căci altmîntrelea perdem toată măsura pentru aprecierea corectă a împregiurărilor.

„Nu se poate nega, că opera expozițiunii noastre în general se poate privi de succesă; consecuențele acesteia însă se consideră de a fi cu mult mai extinse, decum sînt într'adevăr. „Acesta e un progres de admirat“, țice Coloman Tisza într'un toast selbat, și echoul oficioaselor răspundeau la aceste: „Acesta e cel mai splendid succes“, și aci venise la mijloc curioasa împregiurare, că chiar și presa opozițională a fost trasă în acest chor. Și vocile oaspeților străini se amestecară în panegiricul general, deoarece-ce oaspeții noștri, pe cari i-am primit așa de bine, nu puteau să ne mulțumească prin aceea, că ne spun lucruri neplăcute s'au că ne aruncă în față grobianități pentru șampania cea multă, pe care o am consumat.

„În timpul de față progresul industrial e acela, care atrage mai mult asupra sa atențiunea cercurilor, și dacă preste tot e vorba de progres, atunci se subînțelege totdeauna acesta. Un astfel de grogres există fără îndoială și la noi, însă unde în lumea aceasta nu există așa ceva? Chiar și în republica argentină și lîngă Congo există un progres; e întrebarea numai, că în ce măsură și cu ce fel de preț s'a cîștigat acela.

„Anume noi în timpul din urmă ne-am făcut în privința aceasta prea multe ilusiuni, și are asupra aceloră cu desăvîșire efectul unei dușe rece, cînd privim la comunicațiunea din 1884, în urma căreia importul nostru din acest an e cu 90.7 milioane florini mai mare, decât exportul, în anul 1883 a fost acest plus de 21.1 milionane, pînă cînd exportul din anul 1882 a dovedit un plus de 7.5 milioane, și între astfel de împregiurări deprimătoare mai cutează oficioasele să vorbească despre o politică economică plină de succese!

„Noi nu vom să o privim sub ori-ce condițiune apodictice de neatacabilă aceea că preponderanța exportului în raport cu importul e de a se considera de un desavantaj; totuși ațîrînd dela aceea, ce exportăm și ce importăm. Și dacă — precum e cazul de față — așa numitul bilanț de plătire dovedește evident, că exportul nostru de bunuri și valori e cu mult mai mare decât ceea-ce în privința aceasta noi primim, atunci productul trebuie să se considere de nefavorabil în cea mai mare măsură. Fiecare cunoscînd impregiurările noastre trebuie să admită, că bilanțul nostru de solvare în urma datorilor noastre crescînde, e nefavorabil, și e de a se primi oare-cum de noroc, că statistica noastră de comunicațiune ne face evidente, aceasta pentru-că prin aceasta ne putem cel puțin feri ca țeara să nu fie și mai departe în felul acesta amăgita.

„Constatarea detailată a anului 1884 pe care o avem înaintea noastră, trebuie să umple de îngrijiri și pe cel mai pronunțat optimist; dar' și cea din 1883 te pune pe gânduri, pentru-că un import de 475 milioane față cu un export de 331 milioane e ceva, ce n'ar pute suporta nici state mai mari și mai bogate ca Ungaria. Și aceasta e starea fericirii economice care se preamărește astăzi cu atîtă emfază.

„Înaintea de toate sînt două puncte de vedere, pe cari trebuie să le ținem înaintea ochilor. Ântău: să nu ne cumpărăm cu bani scumpi, precum e și deficitul expozițiunii, iluziuni strîcicioase, ci pe cît se poate învățămuri folositoare; și apoi transacția cu Austria încă nu trebuie luată așa pe ușor, deoarece-ce aceea ar pute eventual să ceară dela noi, ca de dragul să abdicăm și pe viitor de îmbunătățirea raporturilor noastre economice și să lăsăm din mâni toate garanțele, cari ne îndreptățesc a mai și spera la așa ceva în viitorul îndepărtat.

„În amîndouă casurile guvernul e pe cît se poate de neglijent și ca de regulă lasă curs liber lucrurilor. Opozițiunea însă are acea misiune importantă, să reducă la adevărata lor valoare toate amăgirile aceste, fie adevărate sau neconscie, și se intervină cu toată hotărîrea pentru o procedere conscie și corespunătoare faptului adevărat. Întru împlinirea acestei misiuni nu permită se fie de nimenea întreruptă.”

Correspondență particulară a „Tribunei”.

De lîngă Someșul-mic, în 28 Iunie n. 1885.

Există în Cluj o reuniune a sodalilor români. Reuniunea ca atare s'a înființat încă pe la anul 1871 în mod provisor, ear' în anul 1875 s'a constituit definitiv.

Întemeietorul ei a fost Rvd. d. protop. G. Pop și cu doc. local Iacob Murășanu, care și azi poartă oficiul de secretar sau not. Multă osteneală i-a costat până când au putut conscrie și căuta pe la diferitele măestrii din loc pe toți măestrii și sodalii români, și a-i aduna și alege.

Foița „Tribunei”.

Bunica

de Bojena Nĕmcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarník.
(Urmare.)

XI.

Doamna principesă a plecat, și cu dînsa a plecat contesa Hortensia; a plecat și tata, și rîndunicile vorbitoare s'au mutat și ele de sub streșina casei. În Belitoarea cea veche câteva zile au fost ca-și-cînd ar fi ars casa; muma plîngea, ear' copiii vîdînd-o că plînge, plîngeau și ei.

„Ei bine Ierezico, nu plînge,” ȳicea bunica; „la ce folosesc toate astea, ai scitut doară ce te așteaptă, cînd l'ai luat pe el, așadar' trebuie să rabdi. Și voi, copiiiilor tăceți; rugați-vă pentru tata, să rămână sănătos și va da D-ȳeu primăvară, și o să se întoarcă earăși la noi.”

„Până ce vor sosi rîndunicile, nu-i așa?” întrebă Adelca.

„Se înțelege,” răspunse bunica, și fetica își șterse lacrimile.

Și în impregiurimea Belitoarei începea să se facă trist și liniște. Pădurea devenia mai rară; cînd Victoria venia jos de pe munte, se vedea de departe. Coasta îngălbenia, vîntul și valurile duceau tufe întregi de frunză uscată D-ȳeu scie

Dela anul 1873 până în 26 Maiu a. c. a stat în fruntea reuniunii ca președ. zelosul și binemeritul bărbat dl Dr. Gr. Silași care în adunarea gen. din ȳiua mai sus memorată se retrase abdicînd de președ. ceea-ce adunarea cu adîncă părere de rău o primi, decidînd pentru neobositul zel și înțeleapta conducere a i-se exprima mulțumită protocolară și prin o deputațiune a i-se face cunoscută. Astăzi reuniunea se conduce de un comitet consistător din d-nii: Basiliu Podoba, capel. gr-cat. ca preș., Ioan Ciucăiu, v.-preș., Iacob Murășan, docent, secretar, Ștefan Havași, cassar, Alexandru Tatar, controlor, ear' membri în comitet d-nii: Dr. Gr. Silași, Alex. Borza, Chirilă Chiorian, Vas. Pop, sen., Const. Pop și Iosif Cioplea, cancel. comitatens. Patronul reuniunii e prea stim. d. Lazar Baldi. Din raportul prezentat în această adunare s'a constatat că reuniunea consistă din 23 membri fund. și 20 ordinari; ear' averea prezentă un capital de 513 fl.

Pe la diferitele măestrii cu banii incurși susține azi 21 elevi provîdîndu-i cu îmbrăcăminte și alte spese pentru înscriere și remunerațiuni pentru măestri.

Dintre elevii susținuți și supraveghiați de reuniune începînd din anul 1879 până în ȳiua de astăzi s'au eliberat ca sodali 57 de inși.

Maialul ȳînut în 15 Iunie a. c. st. n. în favorul fondului reuniunii la care și eu am participat ca oaspe, a reușit binișor, căci sodalii și măestrii cu familiile lor și-au petrecut destul de bine, deși se vorbea că se fi fost amenințați chiar și prin deputațiuni domnii, cari stau în fruntea reuniunii ca să nu cuteze a se prezenta, căci vor fi atacați și insultați ca în anul trecut, ceea-ce spre norocirea noastră nu se întîmplă; pe semne decînd cu „cultur egypt”-ul au mai căpătat minte și Clujenii.

Cu această ocaziune se prezentară în sala de danț elevii de măestria conduși de bunul și zelosul învățător Iacob Murășan și puși în ordine, bravul părinte președinte în fața publicului le tînu o cuvîntare îndemnîndu-i la îmbrășarea măestriilor, precum și ca să-i iubească limba maternă și datinile strămoșesci, să nu uite că ei sînt toți din opincă, pe carea trebuie să o stimeze pururea.

În urma acestei vorbiri învățătorul provoacă pre câțiva elevi să declameze unele poezii. Se declamară cu bun succes și cu mare entuziasm poeziile: „Cătră poporul român de I. Vulcan” și altele: „Amuțiți voi cobe rele” și „Încrede-te Române”; ear' musica intonă: „Deșteaptă-te Române”. Apoi li se împărțiră vestimente de vară la vreo 20 de elevi. Și aci e locul ca să amintesc că comitetul acestei reuniuni merită toată lauda și recunoștința și eu doșebire foarte mare activitate și zel desvoaltă, după cum am observat, părintele preș. Podoba, sub a cărui privighere și conducere sînt și elevii din Bêrlad din România adnși în Cluj la diferitele măestrii preazelosul părinte al măestriilor d. Ioan Popescu prof. și direct.; nu mai puțin e de laudat în respectul acesta vete-

unde, podoaba satului era strînsă în cămară. În grădinuța mai înflorau numai ochii boului, trandafiri de lună și alte flori de gheveci, pe livada de după ieșătură înroșiau cepele ciorii și noaptea luminile rătăcitoare se sbeguiau pe acolo. Cînd bunica se ducea cu copiii la plimbare, băieții nu uitau smei cei de hîrtie, pe cari apoi îi sloboȳiau de pe deal. Adelca alerga după ei, acățînd pe o noua frîulele subțiri de vara babelor ce sburau în vîzduh. Barunca îi culegea pe coastă bunicii vișinele cele roșii și porumbele, care îi trebuiau de leac, sau rupea la căcăduși pentru treaba casei, sau scutura la scarbe, din care îi făcea Adelcei corale la mâni și la gît. Bunicii îi plăcea să șeaȳă cu ei pe deal, din sus de castel; de acolo vedeau în vale liveȳile verȳi, unde pășcea turma domnească, vedeau până la orașel, și castelul zidit pe o ridicătură mică în mijlocul văii, cît și grădina frumoasă impregiurului lui, le zăcea la picioare. Jalusiile verȳi dela ferestri erau închise, pe balcon nu mai erau flori, trandafirii de pe lîngă balustrada de peatră erau vesteȳiți, în loc de slugi îngăitănate și boerime umblau prin grădina lucrătorii, acoperiau cu găteje straturile, pe care numai erau flori impetritate, dară sîmîența se odihnia spre a aduce flori și mai frumoase, menite să îmbucure ochiul stăpînei, cînd se va întoarce earăși la ele. Copacii scumpi, din țeri străine, lipsite de haina lor cea verde, erau învăliți în paie, fîntăna care

ranul și zelosul învățător Iacob Murășan, care e mîna dreaptă a preș. de 14 ani de cînd există această societate. Ori cînd vei umbla prin Cluj, pre acești doi îi vei afla ocupăndu-se tot cu afacerile elevilor de măiestrie, cu ale studenților români din gimnasiile locale, cărora unul le propune doctrina religiei și morala, ear' celalalt cantul bisericesc. Asemenea sînt demni de laudă dl cassar Ștefan Havași, apoi tinerii sod. Alex. Borza, Chirilă Chiorian și Ales. Tătar, căci acestia patru din urmă foarte mult au ostentat cu toată ocaziunea.

Durere numai că inteligența română fruntașă din Cluj și giur — onoare excepțiunilor — mai nu a participat la această petrecere atît de vială și atît de salutară. Se poate că cauza să fie intimidările de mai sus, ceea ce am observat chiar și din toastul ridicat de dl preș. Basiliu Podoba în onoarea celor preșenți. Mai toastă d. protopop G. Pop pentru înflorirea și promovarea măestriilor, accentuînd că cultura unui popor atîrnă dela îmbunătățirea stării lui materiale, ear' aceasta dela îmbrășarea industriei și a meseriilor. Tot cam în sensul acesta vorbi și dl adv. Iuliu Coroian, pentru comitetul reuniunii și în specie pentru dl Dr. Gr. Silași.

Până cînd nu vom pune cu toȳii umăr la umăr și pe acest teren, până cînd nu vom împintena cu toȳii pre meseriași și industriași români, cari se află risipiți printre alte elemente străine pre la orașe, ca fărina orbului, și până cînd ne vom feri ca nu cumva jupăneasa măiestrului să se atingă de doamnele de salon: până atunci noi Românii anevoie ne vom pute forma clasa mijlocie, care este inima și sufletul unui popor, ce are pretensiunea a se avînta în șirul popoarelor culte și luminate. Inteligența noastră bravă din Cluj, carea în toate cestiunile grave premerge cu esemplu, facă și datorința și în respectul acesta mai cu seamă în ce privește și partea morală a reuniunii noastre.

Ei ȳic mai încolo: „domnii noștri — onoare excepțiunilor — se ferec de noi, se separează și mulți nici că-și lucră cu noi; ne ducem dar' și întrăm în societăți străine, căci sîntem mai bine primiți. Someșan.

Cronică.

Servitul militarăsc de voluntari. Se va acorda pe viitor dreptul de servit militar de un an și elevilor scoalelor comerciale superioare, elevilor scoalelor industriale superioare și celor dela institutele de agronomiă.

Ploi torențiale. Din toate părțile Ardealului se scrie că au cădut ploi torențiale, cari au cauzat pe unele locuri daune mari. În părțile muntoase apele au stricat căile de comunicațiune. Așa ni se scrie, că drumul ce duce dela Alba-Iulia spre Abrud e acoperit de bolovani rupți de apă din deal și tăvăliți în jos.

Calea ferată Murăș-Ludoș — Bistrița. În 22 l. c. n. s'au început în Murăș-Ludoș tocmelile de expropriațiune. Precum se spune jughêrul

se plătesce după calitatea pămîntului dela 40 — 100 fl.

Rumpere de nor. În 24 Iunie n. a fost o groaznică rumpere de nor în giurul Făgărașului, în urma căreia au exundat toate riurile caudînd multă daună comunelor învecinate; toate holdele și fînaȳele erau înundate bivoli, viȳei și porci s'au înecat.

Stipendii din fundațiunea Gozsdu. Comitetul fundațiunii Gozsdu exerie concurs pentru stipendiile vacante din fundațiunea lui Gozsdu pe anul 1885/6 de 60 până la 500 fl. cu observarea, că se dă preferență concurenților pentru studiile tehnice, montanistice și silvanale. Concurenții au de a-și adresa petițiunile instruate cu testimoniile scolastice, carte de botez și cu atestat de paupertate, până la 10 August n. 1885, cătră cancelăria fundațiunii Gozsdu, Buda-pestă Király uteza 13, însemnând în petițiune facultatea și locul la care și unde voiesce concurentul să studieze, precum și ultima postă, unde are să i-se comunice rezultatul petițiunii.

Societatea „Transilvania” din București avînd vacant un stipendiu în sumă de o mie șese sute lei anual, cu începere dela 1 Octomve 1885 înainte, se aduce la cunoscînța doritorilor de a-l obȳine, că se publică concurs pentru ocuparea lui. Acest stipendiu este destinat pentru studiul medicinei la universitatea din Viena. Sînt admiși la concurs numai tineri români din țerile dincoaci de Carpați. Doritorii de a-l ocupa vor înainta cererile lor în scris, cătră „comitetul societății Transilvania, în București, strada Plantelor Nr. 24”, cel mult până la 1 Septemvrie st. n. a. c. și le vor însoți cu următoarele acte: 1. Certificat de botez; 2. Certificat că au terminat liceul și că au depus bacalaureatul (maturitatea); 3. Certificat de paupertate; 4. Să iee îndatorirea a se conforma dorinȳei exprimate prin aritcolul 4. din statute, de a-și aplica cunoscînȳele în partea locului, și în fine a 5-a să-și iee îndatorirea ca în terminii prevăȳuți în programa facultății de medicină să-și facă neapărat examenele. Neîndeplinirea acestor îndatoriri atrage după sine pierderea stipendiului.

Pot concura atît studenți începători cît și cei mai înaintați în studiul medicinei. Președintele societății: *Gener G. Adrian.* Secretar: *D. Precup.*

Trăsnet. În Dej a trăsnit în 25 Iunie n. seara în casa advocatului de acolo, Todor Farkas, sfîrșimînd fulgerul toate vasele din bucătăria; de acolo a intrat în salon, unde se afla împreună o societate mai mare. Aici a spart oglinda de pe pîrete și cuptorul, ear' un bărbat fu ușor atins.

Pentru scăȳile dela Ocna-Sibiului se vorbesce că ministrul de finanțe va acorda în decurs de 4—5 ani un ajutor anual de câte 5000 fl.

Epizootiă. În comitatul Odorheiului-săcuiesc grasează între vite boala de unghii și gură. Din această cauză tîrgul de țeară ce avea să se ȳină în 1 Iulie n. a fost oprit.

Opera literară a unui Român în institutul Francei. Cetim în „Voința naȳion.”: În ședința dela 8 (20) Iunie curent a Academiei de sciinȳe morale și politice din Paris, dl Nourrisson a prezentat învățatului corp cunoscuta

mură și ea, și-și ține mîna ridicată cătră cer. Până-ce întreagă se va fi prăpădit în pămînt, așa încât să nu se vadă nici virfurile degetelor, atunci a i-se va împlini prorocirea. Tatăl meu spunea că a vîdut-o și atunci calul a și fost intrat până la pept în pămînt.

„Și cine a fost Sybilla aia?” întrebă Adelca.

„Sybilla a fost o muiere înțeleaptă, care scia să prorocască viitorul.”

„Și ce a propoveduit?” întrebă băieții.

„Nu odată v'am spus-o”, ȳise bunica.

„Am uitat.”

„Dară trebuie să țineți minte.”

„Eu, bunico, multe am ȳînut minte din aceasta”, ȳise Barunca, care obicînuia să asculte pe bunica cu mare luare aminte; Sybilla a prorocit, că pe țeara boemească are să năvălească nevoie multă, c'o să fie răsboaie, și foamete și ciumă; cel mai rău însă o să fie, cînd nu va înțelege tata pe fiu, fiu pe tată, fratele pe frate, cînd nu va plăti nici vorbă, nici făgăduinȳă, atunci ci-că o să fie cel mai rău, atunci țeara boemească va fi risipită de copitele cailor.”

„Bine ai ȳînut minte. Dară să nu dee Dȳeu, să se facă asta niciodată”, suspină bunica.

(Va urma.)

arunca șiroaie de argint, era ascunsă sub scânduri și muschiu, și pescisorii auriți erau ascunși la fundul ieșisorului, a căruia față, altădată așa de curată, era toată acoperită cu frunȳe, lăna broscii și cu misgă verde. Copiii se uitau jos, își aduceau aminte de ȳiua, cînd umblau cu Hortensia prin grădină, cînd dejunau în salon, cum toate erau de frumoase, și se gîndiau: „Unde oare să fie ea acuma!”

Bunicii însă îi plăcea să se uite preste coasta din prejma de Iliț, preste sate, spre păduri și dumbrăvi, iazuri și păduri, spre Nové Město, spre Opocino până la Dobrușca, unde îi locuia băiatul, și preste munȳi, unde era un sătuleț mic și în el atâte suflete dragi pentru dînsa. Și cînd își îndrepta ochii cătră răsărit, eată că zăcea înainte-i frumosul semicerc al Munȳilor-Urieși dela dosul lung al Heișovinei până la virful Snișcăi acoperite cu zăpadă, care se ridica până la nori. Bunica, arătînd preste Heișovina, le ȳicea copiii: „Acolo cunosc fie-care petec de loc, acolo în munȳii acestia zace Kladsko, unde s'a născut muma voastră, acolo sînt Vamberiȳe și Varta, acolo în ȳînturile acele am petrecut câțiva ani fericiei.”

Căȳu apoi pe gînduri, dară Barunca o deșteptă cu întrebarea: „Acolo în Varta șede Sybilla aia pe calul ăla de marmură, nu-i așa?”

„Se ȳice, că aproape de Varta pe un munte. Ci-că șede pe un cal de marmură scobit în mar-

operă premiată a compatriotului nostru dl George Bengescu: *Voltaire*. Bibliografie de ses oeuvres. Cu această ocaziune dl Nourisson, a dîs că, vînd cînea se cunoască pe Voltaire, două instrumente îi sînt ori cum neapărat trebuincioase: pe de o parte ediția operelor sale de Beuchot, care este o basă minunată de studiu; ear' pe de alta „Bibliografia voltairiană” alui Quérard, pe care însuși Quérard declară că a tras-o din arhivările și notele lui Beuchot. Tocmai această „Bibliografie voltairiană” s'a apucat cu un rar talent dl Bengescu să o prelucereze pentru a o face mai precisă, mai completă, mai bine orînduită. De altfel, cu cât cercetările înaintau, cu atât planul s'a mărit, căci nouă „Bibliografie voltairiană” nu se compune din mai puțin de patru volume. Dl Nourisson a arătat pe scurt cum a fost împărțită materia între aceste patru volume, apoi semnală câteva scăpări din vedere și își sfîrșă laudele cu aceste cuvinte: „Dl Bengescu a pornit pe o adevărată mare; sîntem convinși că nu se poate ca să nu ajungă fericit la liman”.

Din Triest se scrie, că guvernatorul a dat o circulară către prefecti, primari, episcopi, comandanți militari și de gendarmi a-î litoralului, ca să observe strict măsurile sanitare contra cholelei și să lumineze pe popor. Vapoarele italiene au încetat de a mai merge în Spania în fie-ce săptămână.

„Jurnalul generalului Gordon” conține o critică zdrobitoare a cabinetului Gladstone și reprezentantului său în Cair. Gordon atribue vina, că nu s'a despresurat Chartum, numai nehotărîrii guvernului. Aceste sciri produc cea mai profundă impresie în toată Anglia.

Vaccinarea în contra cholelei. Vaccinarea contra cholelei întîmpină opoziție și la guvernul portugez. Unui învîțăcel de al lui Ferran, inventatorul acestei vaccinări, D-rului Figuerola guvernul portugez i-a interzis nu numai vaccinarea dar' chiar și ținerea de prelegeri asupra vaccinării. Doctorul Figuerola s'a vaccinat atît pe sine cît și pe muiera sa, pe băieți și pe secretarul său.

Buletin asupra cholelei. Buletinul din 26. Iunie n. ermătorul: În Madrid 4 îmbolnăviri, 1 cas de moarte; în provincia Murcia 254 îmbolnăviri, 121 casuri de moarte; în provincia Castellon 106 îmbolnăviri, 46 casuri de moarte; în orașul Valencia 56 îmbolnăviri, 25 casuri de moarte; în provincia Toledo 24 îmbolnăviri, 10 casuri de moarte. Afară de aceste se mai anunță vre-o câteva casuri de choleră din Cuenca, Aranjuez și Alicante.

Teoria lui Rösler.

Studii asupra stăruinții Românilor în Dacia Traiană de A. D. Xenopol.

Dare de seamă critică.

(Urmare.)

Dacă am intrat aici ceva mai mult în discutarea acestei cronice, cred că nu va fi de prisos, nici tocmai nepotrivit în această critică. Nu am voit să las ca să treacă această ocaziune, fără ca să-mi spun părerea despre cestiune, până ce-mi va fi cu putință de a da un studiu amănunțit asupra lucrului.

Să trecem acum la nou descoperitul scriitor bizantin Kekavmenos, pe care dl Xenopol (p. 121) îl înfățișază pe cuvîntul că nu conține date

destul de lămurite pentru a fi întrebunțat cu folos, părere la care trebuie să ne opunem cu dinadinsul.

Dl Xenopol se pare că cunoaște pe acest autor numai din citatele d-lui Tomaschek (Zur Kunde der Haemushalbinsel, pag. 60 sq.), pe care le aduce în spriginul teoriei lui Rösler. Pe astfel de temeiuri nu știu dacă este cînea în drept să pronunțe asemenea sentență! Aceasta cu atît mai puțin, cu cît acele singure citate, bine judecate, sînt de ajuns pentru a cunoaște că scrierea lui Kekavmenos conține, precum vom vedea, date de cea mai însemnată valoare pentru cestiunea noastră.

Autorul, scriitor din a doua jumătate a secolului XI, a devenit cunoscut numai decurînd prin publicațiunea d-lui Vasilievski „Sovety i raskazy vizantijskago bojarina XI veka” St. Petersburg 1881), extrasă din jurnalul ministerului de instrucțiune. Această prea interesantă publicațiune conține fragmente din scrierea unui Despot bizantin din familia Kekavmenos și nepot după mamă al unui general bulgar de sub regele Samuil, împreună cu un studiu amănunțit asupra autorului. În scrierea sa „strategie”, Kekavmenos dă sfaturi de tactică militară, dimpreună cu mai multe sciri istorice de mare interes pentru cunoscînta timpului său. El vorbește în mare parte (cap. 173—188) și despre Vlachii imperiului bizantin, în mijlocul cărora trăise el și familia lui, și cu cari se vede să fi avut, ca și părinții lui, atingere ostilă, încît este plin de ură asupra acestui popor neînfrînat sub despotismul bizantin. Într'un capitol (186) intitulat (despre necredința Vlachilor), unde cu amărăciune amenință pe consoții și următorii sei asupra „alor Vlachilor neam necredincioși și resvrătit”, el ne dă și o prețioasă notiță istorică despre originea acestora. Cât pentru necredința imputată lor, el arată intențiunea acestei amenințări în cuvintele, cu care sfîrșesc acest capitol, dîcînd:

„Deci ve vestesc vouă, ca să nu le credeți acestora deloc. Și dacă s'ar isca cîndva rescoală, și ei vor fățări iubire și credință, jurîndu-se la Dumnezeu că vor păzi, să nu le credeți lor!... Și dacă va fi cîndva rescoală în Bulgaria, precum s'a dîs mai înainte, și dacă ei ar mărturisii că sînt amicii tîi și ar da chiar jurămînt, să nu le credei lor!”

Un secol după această energetică povață, marcantă pentru pozițiunea elementului român în imperul bizantin pe timpul autorului, Bulgaria se rescoală chiar sub conducerea Vlachilor, întemeietorii imperiului româno-bulgar al Asanescilor. Kekavmenos prevedea aceasta. Tendența strategicului grec față cu Românii din imper, arătată apriat mai ales cu privire la această împregiurare, ne va servi de criteriu și pentru judecarea dreaptă a notiței lui istorice. Eată ce spune el aici despre originea Românilor:

Niciodată neamul Vlachilor n'a pădit credință către cînea, nici către mai vechii Împerați ai Românilor. Învinși decătră Împăratul Traian și cu desăvîrșire striviți, el i-a subjugat, și ucidînd pe regele lor Decabal, capul i l-au pus în țepă în mijlocul cetății Romanilor; căci aceștia (Vlachii) sînt așa numiți Daci și Besii.

(Va urma.)

Industria de casă.

„Gazeta Transilvaniei” primesce următorul „Avis” pe care îl reproducem în extras:

Sătejud, la 7 Iunie 1885.

Domnule Redactor! În anul trecut 1884 în prețuitul diar „Gazeta Trans.” și în „Tribuna”

popa trebuie să capete dela credincioși. Din astă pricină numai oameni cari nu puteau să peară de foame pe alte locuri se făceau popi în Puradei, de unde se duceau să înceapă altă negustorie.

Dar' episcopul de pe atunci era om cu cap — D-șeu se-l ierte — Preasfinția Sa și-a pus în gînd pe vremea aceea să facă oameni din Țigani din Puradei, căci își dîcea: și Țigani din Puradei sînt oi de ale mele, și pe ei trebuie să-i păstorească, că am să dau seamă lui D-șeu pentru ei.

De aceea Preasfinția Sa ca să poată căpeta popă în Puradei, care să fie păstor la turma de Țigani, a hotărît să dea pe fiecare an câte 200 florini aceuia care va slugi cu credință în Puradei. Și 200 florini pe vremea aceea erau bani, nu glumă! Și cu toate acestea nime nu se îmbulzia să fie popă în Puradei. Ear' Țigani din Puradei era pe aci pe aci să-l lapede legea, ca să-l capete preot. Atunci tot Preasfinția Sa a pus ochiul pe părintele Avrinte, și a hotărît ca să-l trimită popă în Puradei. Căci părintele Avrinte, ca om tînăr, neînsurat, învîțat vrășmaș și pe față și pe dos, făcuse mai multe posne, și nu era chip de a-l canoni. Ca în chip de cel mai strașnic canon a hotărît dară Preasfinția Sa să trimită pe părintele Avrinte popă în Puradei. Și ce-a hotărît, a și împlinit. Nici cînd intră episcopul pentru aîntăia

am avut onoare a avisa și invita pe d-nii colegi învîțători a lua parte la un curs suplimentar de industrie domestică ce s'a ținut în Sătejud dela 25 August până la 15 Septembrie a aceluiași an, ca cu mai mare repeșime se introducă industria domestică în scoalele elementare populare, unde generațiunea tînără încă din frageda ei etate se se deprindă la lucrurile manufacturale, ca cu timp această industrie să se lățească între popor, care e lipsit de ori și ce venite, spre a-î mai îmbunătăți starea sa materială.

Cu durere sînt silit a spune, cumcă nime dintre frații învîțători n'a venit, afară de d. G. Mănăstiran învîț. în Agheris, pe care Reverend. d. Gavrilă Pop, demnul protopop al tractului Cluj, l-a trimis pe speșele tractului și în 15 zile a învîțat industria domestică cu un succes foarte bun.

În patria noastră mai toată comuna are învîțător și scoală, mai toată scoala are un petec de grădinuță, unde învîțătorul ar pute învîța pruncii agricultura-grădinăritul cu privire la pomărit, stupărit și legume. O mulțime de comune sînt înzestrate cu teritorii întinse, cu păduri în care se află tot felul de material d. e. nule de alun, sînger, mesteacăn, curpeni și alte materiale folositoare pentru industria domestică. Foarte multe lacuri sînt, unde se află speșe, papură, piperig și răchițele, pentru împletirea coșercilor de tot felul și a altor împletituri și lucruri de casă. Se află pe tot locul paie de grâu, secară, ovăs, alac, din care se pregătesc pîlăriile de paie.

Pe toate aceste obiecte poporul, avînd lipsă de ele, varsă o mulțime de bani la alte națiuni înaintate în industrie; la dincontră dacă poporul s'ar sci folosi de industrie, i-ar rămîne banii în pungă, ba încă în lunile de eamnă folosindu-se de industrie ar câștiga bani.

Subscrișul, avînd în vedere binele și interesul națiunii mele, ca mai cu repeșime să se extindă însușirea industriei în scoalele populare, m'am decis, precum în anul trecut așa și în acest an a deschide un curs de industrie domestică începînd dela 1 până la 30 August a. c, care curs se va ține în localitățile scoalei confesionale din Sătejud, și la care invit pe toți d-nii colegi, cari voiesc îmbunătățirea stării poporului și a întregii națiuni române, a participa prelîngă următoarele condițiuni:

1. Industria domestică, adică legarea coșercilor din spețea și alte împletituri, din acest soi de material. Legarea coșercilor din răchițele și împletituri de paie, precum pregătirea pîlăriilor de paie, aceste toate le voi propune gratuit.

2. Doritorii de a învîța industria domestică, vor avé a se insinua la mine în Sătejud, posta ultimă Czaga, trimițînd 2 fl. anticipative pentru cîștigarea materialelor trebuincioase pentru propunerea industriei până la 1 Iulie 1885.

3. Pentru vipt va avé a solvi un individ numai 10 fl. v. a. anticipative la 1 August, cînd se va începe cursul de industrie.

Ca să ne putem mai cu înlesnire a ne ajunge acest scop salutar, rog cu umilită supunere pe Venerabile Consistoare Metropolitane și Episcopesci, din toată patria, să binevoiesc prin cerculare a atrage atențiunea p. on. d-ni protopopi, cari sînt directorii scoalelor tractuale, a trimite din tot tractul protopopesc câte un învîțător, care ar avé voia a învîța industria domestică, cu speșele tractului; sînt eparchii protopopesci din câte 30—40 sate, însă se luăm că în o eparchie să fie numai 24 cu-

oară în reședința sa, nu-i întîmpinat cu mai mare alaiu de cît cum a fost întîmpinat părintele Avrinte, cînd a intrat în Puradei; căci toți Puradeii cu cățel cu purcel i-au eșit înainte până în dealul de lîngă sat: cei mai cu stare călare pe cai, ceilalți călare pe băț. Cînd și-a vîțat părintele Avrinte turma cea nouă, și dela turmă a aruncat o ochire la staulul din vale, cînd a vîțat, pe cei mai mulți parochieni costumați ca Adam până a nu mînea din mîerul Evei, și locuințele lor ca nise mușnoaie întinse cum a dat întîmplarea pe o vale prăpăstioasă, atunci sfinția sa nu s'a putut opri în gîndul său să nu-și dîcă: „Ferice de tine Avrinte, că de aici știu că nu te mai scoate, numai la furci!” Mare vorbă!

Și părintele Avrinte credea, că are dreptate, fiindcă Puradeii era a cincia parochie în care tot din rîu în mai rîu fusese trimis de pedeapsă!

Nici vorbă, nici că se putea găsi popă mai nimerit pentru Puradei, ca păr. Avrinte. El în felul său și despre o parte semena cu vestitul popa Tanda al dlui Slavici, numai cît era mai iscusit ca popa Tanda, fiindcă învîțase multă carte și prin țările nemțesci. În scurtă vreme părintele Avrinte și-a cîștigat dragostea Puradeilor, căci el scia o mulțime de meșesuguri: scia să scobească în lemn și să împletească corfe, meșesugurile Puradeilor. (Va urma.)

mune, și așa s'ar veni pe o cumună bisericească 50 cr. ca spese pentru materialul de lipsă și viptul unui învîțător, care s'ar presenta la învîțarea industriei domestice.

Petru Grama,
învîț. și prof. de industr. dom.

Varietăți.

(Căsătoria în Japonia.) „Japon Gazette” publică un articol asupra căsătoriilor din Japonia și femeile de rasă europeană, dintre care extragem următoarele: În privința căsătoriei ce s'a făcut acum de curînd la Filadelfia între un Japonez anume Matsuda Sorakici și o jună americană care se plînge că a fost maltrată de soțul ei, facem apel la diarele din Statele-Unite în particular și la diarele din celelalte țeri pentru a preveni pe toate femeile cari ar avé intențiunea de a se căsători cu Japonezi. Abstracțiune făcînd de nenorocirea care rezultă din cele mai multe din aceste căsătorii rîu chibzuite, chiar între împregiurările cele mai favorabile, ar trebui a se afișa în toate locurile publice un anunț tipărit cu litere mari prin care să se facă cunoscut că în Japonia nu există nici o legătură care să se asemene cu ceea-ce creștinii numesc căsătorie. În Iaponia asociațiunea între bărbat și femeie poate fi disolvată după voință, și ea n'are decăt un caracter nominal. În clasele de jos, și chiar în clasele cele mai de sus, poziția soției nu este în celelalte țeri. Numai de vre-o trei s'au patru ani femeile japoneze au început să ocupe loc în societate, și acest fapt nu se produce decăt în capitală și poate și încăteva orașe mari, a căror populațiune s'a folosit de relațiunile sale cu străinii. În general, femeia în Iaponia are o pozițiune cu totul deosebită de pozițiunea ce ea ocupă în celelalte țeri.

(Un trandafir uriaș.) „Journal de Rouen” semnalează o curiozitate florală care se vede în grădina primarului din Tourville-la-Campagne (Eure). Este vorba de un trandafir Mareșal-Niel, de o mărime colosală. El are o înălțime de 4 metri 20 cm. și 15 metri 30 cm. ca desvoltare a crăcilor sale. Numărul trandafirilor de pe crăcile sale este foarte mare; el se urcă până la 800. Acest trandafir este cu adevărat fenomenal. Nu s'a vîțat până acum un buchet mai frumos.

(Istoria cireșelor.) E timpul cireșelor! Cireșele datează din anul 80. Lucullus fu propagatorul lor. Observînd, în orașul Cesaronte, copaci cari dedeau un fruct roș, aduse mai mulți din ei, după cum dîce Delle, în grădinile sale. Lucullus cultivă noile plante în Italia. Ele se înmulțiră foarte repede. Fructele lor, foarte prețuite de proporațiune, luară numele de cerasus, dela Cesaronte, locul lor natal. Se poate încă vedea la Windsor, în Englitera, un frumos cireș plantat în 1714. În 1752 fu altoit de regele George I, căruia îi plăceau foarte mult aceste fructe. În timpul mai multor domni, o gardă compusă de mai mulți servitori era pusă în giurul acestui cireș pentru a împedeca vrăbiile să nu se apropie de acest copac privilegiat, ale cărui fructe erau rezervate numai pentru masa regală. Astăzi vrăbiile au deplină libertate de a ciuguli cireșele istorice dela Windsor, ceea-ce nu împedecă pe regina Victoria de a avé destule la meară și chiar de a da și ministrilor sei. Ca și regele George I, Frideric cel Mare era foarte amator de cireșe, și horticultorii, cunoscînd pasiunea suveranului lor, veniau să-i ofere — cu un preț foarte mare — în luna lui Ianuarie, coșuri cu cireșe. Într'un an, recolta cireșelor suferi foarte mult din cauza vrăbiilor; regele se mîniă foarte mult și semnă o ordonanță pentru uciderea tuturor vrăbiilor din Prusia. Decretul regal fu executat. În anul următor nu mai era nici o vrăbie, dar' nici cireșe nici alte fructe; totul fusese distrus de omiști. Frideric cel mare recunoscu atunci că vrăbiile erau trebuitoare, și dădu o nouă ordonanță prin care se permise înțrarea vrăbiilor în Prusia.

Posta ultimă.

Brünn, 29 Iunie n. Cu ocaziunea sîrbării Cîntăreților germani, s'au întîmplat între reprezentanții ambelor naționalități turburări; au fost arestați mai mulți excedenți din amîndouă părțile; s'a recuirit și miliție.

Bucuresei, 29 Iunie n. Ambasadorul Franciei a notificat guvernului, că el va propune tariful de prohibițiune deoarece-ce reclamațiunilor franceze nu li s'a dat un răspuns satisfăcător.

Dresda, 29 Iunie n. Din cauza agitațiunilor socialiste, poliția a alungat pe mai mulți lucrători cehi și a desființat „Ceski Club”-ul.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

August 1: Realitățile lui Vehimir Vidacov din Mehadia decătră trib. cerc. din Orșova.

Iulie 10: Realitățile lui Mita Timulov din Becicherecul-mic decătră tribunalul din Timișoara.

August 4: Realitățile lui Simon Bika din Oradea-mare decătră trib. reg. din Oradea-mare.

Iulie 21: Realitățile lui Sava Voștinari din Satu-mare decătră judecătoria cercuală din Aradul-nou.

August 17: Realitățile Piadei Giurgev nasc. Blasits din Sănniclaș decătră jud. cerc. din Verșet.

Edicte:

Tribunalul din Brașov provoacă a insinua pretensiunile la rămasul după Dumitru Lupan din Brașov; la rămasul după Teresia Burghardt din Brașov. Termin 45 de zile.

Judecătoria cerc. din Iász-Berény provoacă a insinua pretensiunile la rămasul după Ioan Suts din Iászárokszállás. Termin 45 de zile.

Concurs

s'a deschis:

Asupra firmei comerciale frații Mesterhazy & comp. din M. Sighet.

Asupra firmei lui Samuil Mandel din Mező-Gyán prin trib. din Oradea-mare.

Asupra averii răposatului Georg Foris din Bistrița.

Concursuri:

La municipiul din Verșet sunt vacante stațiunile de: primar, protonotar, căpitan de poliție, fiscal, trei consilieri, referent orfanal, notar la oficiul orfanal, inginer, tutor public, cassar, colector de dare, controlor de dare, comptabil de dare, controlor la scaunul orfanal, scrietor, forestier, adjunct fiscal, protomedic, chirurg, servitor, două moașe. Termin 25 Iulie n.

Un post de scrietor la judec. cerc. din Beiuș. Termin 12 Iulie n. A se adresa la președintele trib. din Oradea-mare.

Un post de scrietor la procuratura reg. din Lugoj. Termin 5 August n. Cererile sunt a se trimite procuraturii supreme din Budapesta.

Bibliografie.

„Familia”. Oradea-mare 16/28 Iunie 1885. Anul XXI. Nr. 24. Sumar: Traian și Dochia. Libret de operă într-un act de N. A. Bogdan. — Rușinea fetelor. Din Botanica populară română de S. Fl. Marian. — Violina mută. Schiță artistică de Aleph, de I. G. Barițiu. — Cartea amorului, cugetări culese și puse în ordine de I. S. Spartal. — Salon: Din istoria modei, de Rosa Trandafir. — Scrisori din Bucovina de Dionisiu O. Olinescu. — Gătirea inului în Silesia, cu o ilustrațiune, de I. H. — Literatură și arte. — Teatru și muzică. — Ce e nou? — Moda. — Pentru doamne tinere. — Probleme matematice de D. M. Sfătos. — Căldarul săptămânii.

„Biserica și școlă”, Foaie bisericească, școlastică, literară și economică. Anul IX. Nr. 24. Arad 16/28 Iunie 1885. Sumar: Earăși în cestiunea înființării unui gimnasiu românesc în Arad. — Cuvânt parlamentar în contra pedepsei de moarte pronunțat de Vartolomeu Szemere în dieta Ungariei la 15 August anul 1843, tradus de I. Goldiș. — Predică la nașterea prorocului, înainte mergătorului și botezătorului Ioan, de Iustin Bogdan. — Diverse. — Concurs. — Licitațiune minuendă.

Din

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”

au apărut până acum:

- Nr. 1. **Pădureanca**. Novela de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi**. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Pătru**. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. **Păcălă și Tândală**. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii**. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

Nr. 7. **Teiu-legănăț**. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Nr. 8. **Colăcăritul**. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.

Nr. 9. **Fiica a nouă mame**. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.

Nr. 10. **Povestea lui Ignat**. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 11. **Sfântul Nicolae**. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vândătorilor se dă rabatul cuvenit.

Se recomandă a trimite deodată cu comanda totdeauna și prețul acesteia prin mandat postal.

Edițiunile noastre se capătă sau se pot comanda și la următorii domnii:

George Baciuc, comerciant în Orăștie. Dionisiu Balossu, comerciant în Abrud. Pavel Beșă, Preot-catechet în Borgo-Prund. Pavel Brostean, comerc. în Reșița. Nicol. I. Ciurcu, librar în Brașov. Librăria „Concordia” în Năsăud. Ioan B. Constantinescu, librar în București. Iosif Loew, comerc. în Mercurea. M. Maniu, funcționar în Oradea-mare. Silvestru Moldovan, doctorand în Cluj. Cancelaria Negruțiu în Gherla. C. F. Rösch, librar în Timișoara. Vasiliu Sala, învățător în Vașcheu. S. Samitca, librar în Craiova. Librăria „Seminariului” în Blaj. Socecu & Comp., librari în București. Frații Thierfeld, librari în Făgăraș. Henric Zeidner, librar în Brașov.

Sciri economice.

Piața din Făgăraș, 27 Iunie Grâu frumos hectolitra fl. 6.— până fl. 7.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.50; secara fl. 3.80 până fl. 4.10; cucuruzul fl. 3.20 până fl. 4.—; ovășul fl. 2.50 până fl. 2.80; sementa de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sementa de in fl. 10.— până fl. 11.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 7.— până fl. 7.20; lintea fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. 2.20 până fl. 2.55; mălaiul fl. 9.— până fl. 9.50; senu brut 100 chile fl. 40.— până fl. 42.—; unsoreea de porc 58—68, slămina 60—80; cânepa fl. 30.— până 35.— Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 42 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de mel — cr.; ouă 7 cu 10 cr.; chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de senu 58 cr. până — cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 27 Iunie st. n.

Grâu (din Banat): 72—74 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 9.20, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—97 Kilo fl. 8.45 până 9.10, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.45 până 9.10, (de Bacskai) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.30 până 9.55.

Secara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.90 până 7.02

Orș (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.30 până 6.50; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.60 până 9.50.

Ovăs (ungurese) 37—40 Kilo fl. 6.40 până 6.80.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.20 până 6.25; de alt soi fl. 6.15 până 6.20.

Rapița fl. 11.50 până 12.50; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mălaiu (ungurese): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.11 până 9.13 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.35 până 8.37.

Secara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 6.21 până 6.23.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.21 până 6.23.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.— până 12.7/8

Spirit (brut) 100 L. fl. 27.— până 27.50.

Bursa de București.

Cota oficială dela 24 Iunie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	—	vend.	98.—
Rur. conv. (6%)	—	—	—	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	—	294.—	—	—
Banca națională a României	—	1272.—	—	—
Impr. oraș. București	—	30.—	—	31.—
Credit mob. rom.	—	185.—	—	—
Act. de asig. Națională	—	229.—	—	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	—	—	—	89.1/4
Societ. const.	—	239.—	—	230.—
Schimb 4 luni	—	—	—	34.—
Aur	—	10.9/10	—	—

Încunoscintare.

Vineri în 3 Iulie n. a. c. la 9 oare a. m. se va vinde pe piața Casarmei (piața Hermann) prin licitațiune armăsarul comunei Bungard; cafeniu-închis, în vîrstă de 3 ani. [157] 2—2

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșcano		Tren de porșcano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren accelerat	Tren de porșcano	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porșcano	Tren accelerat		Tren de porșcano	Tren omnibus	Tren de porșcano	Tren omnibus		
Viena	—	7.15	—	—	București	—	5.—	7.45	—	Viena	7.15	11.—	—	Teiuș	11.09	3.56	—	Copsa mică	—	—	3.02	1.11		
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Predeal	—	9.47	12.50	—	Budapesta	1.45	8.05	8.—	Alba-Iulia	11.56	4.27	—	Șeica mare	—	—	3.30	1.32		
Szolnok	11.22	3.51	7.29	9.26	Timiș	—	10.11	1.40	—	Szolnok	4.02	11.02	12.—	Vințul de jos	12.20	4.53	—	Loamneș	—	—	3.47	2.01		
P. Ladány	2.25	5.28	8.27	11.40	Brașov	{	10.44	2.27	—	Arad	{	7.53	3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19	—	Ocna	—	—	4.09	2.24	
Oradea-mare	{	5.33	6.46	—	Feldioara	{	6.22	10.51	2.55	—	—	4.—	6.05	Orăștia	1.19	5.41	—	Sibiiu	—	—	4.26	2.44		
Várad-Velenceze	—	—	9.37	1.52	Apatia	7.01	11.18	3.38	—	Glogovaț	—	4.13	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08	—	Sibiiu—Copsa mică						
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.45	2.—	Agostonfalva	7.33	11.36	4.17	—	Gyorok	—	4.38	6.46	Deva	2.35	6.39	—	Sibiiu	—	—	10.25	11.47		
Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	Homorod	8.01	11.51	4.47	—	Pauliș	—	4.51	7.—	Ilia	3.36	7.29	—	Ocna	—	—	10.46	12.05		
Rév	—	7.42	11.36	3.18	Hașfalău	10.10	1.19	7.37	—	Radna-Lipova	—	5.10	7.23	Gurasada	3.50	7.41	—	Loamneș	—	—	11.09	12.29		
Bratca	—	—	12.10	3.41	Sighișoara	10.39	1.37	8.21	—	Conop	—	5.38	7.51	Zam	4.25	8.12	—	Șeica mare	—	—	11.32	12.50		
Bucia	—	—	12.43	4.01	Elisabetopol	11.19	2.05	9.05	—	Bérbaza	—	5.57	8.10	Soborșin	5.09	8.49	—	Copsa mică	—	—	11.52	1.07		
Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	Medias	11.54	2.25	9.43	—	Zam	—	6.42	8.58	Bérbaza	5.56	9.29	—	Cucerdea—Oșorheiu						
Huiedin	—	9.01	2.56	5.08	Copsa mică	12.37	2.41	10.02	—	Gurasada	—	7.14	9.28	Conop	6.18	9.49	—	Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19		
Stana	—	—	3.29	5.27	Micăsasa	12.56	—	6.06	—	Ilia	—	7.43	9.56	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14	Cheța	5.10	10.31	4.21	12.50		
Aghiriș	—	—	4.—	5.50	Blaj	1.30	3.13	6.20	—	Ilia	—	8.01	10.17	Pauliș	7.12	10.37	6.30	Ludoș	5.31	10.53	4.43	1.12		
Ghirbău	—	—	4.18	6.02	Crăciunel	1.45	—	6.59	—	Branicica	—	8.21	10.38	Gyorok	7.27	10.52	6.47	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22		
Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	Teiuș	2.34	3.45	7.15	—	Deva	—	8.47	11.05	Glogovaț	7.56	11.18	7.17	Kerel-Sz.-Pál	6.18	11.44	5.31	2.03		
Cluj	{	10.01	5.05	6.43	Aiud	2.55	4.01	8.—	—	Simeria (Piski)	—	9.40	11.55	Arad	8.10	11.32	7.32	Cipeu-Iernut	6.33	12.00	5.46	2.18		
Apahida	{	10.16	—	7.03	Vințul de sus	3.17	—	8.29	—	Șibot	—	10.10	12.24	Szolnok	9.—	12.20	8.10	Nireșteu	6.56	12.26	6.10	2.45		
Ghiriș	12.05	—	—	7.26	Uioara	3.24	—	8.55	—	Vințul de jos	—	10.34	12.53	Budapesta	2.39	4.53	12.—	Oșorheiu	7.15	12.46	6.30	3.05		
Cucerdea	2.16	11.25	—	8.54	Cucerdea	3.24	—	8.55	—	Alba-Iulia	—	11.04	1.22	Viena	7.10	8.16	2.10	Oșorheiu—Cucerdea						
Uioara	3.32	11.45	—	9.43	Ghiriș	3.36	4.29	9.04	—	Teiuș	—	11.21	1.40		—	6.05	8.—	Oșorheiu	6.34	12.06	8.45	12.25		
Vințul de sus	3.41	—	—	9.51	Apahida	4.11	4.50	9.32	—			12.05	2.24					Nireșteu	6.55	12.27	9.06	12.55		
Aiud	3.50	—	—	9.58	Cluj	5.36	—	10.32	—									Kerel-Sz.-Pál	7.16	12.51	9.28	1.24		
Teiuș	4.25	12.08	—	10.24	Nedeșdu	5.56	5.58	12.32	—									Cipeu-Iernut	7.37	1.16	9.49	1.54		
Crăciunel	4.25	12.08	—	10.24	Ghirbău	6.08	6.08	12.59	8.—									M. Bogat	8.07	1.50	10.20	2.31		
Blaj	5.10	12.29	—	10.59	Aghiriș	6.29	—	—	8.34									Ludoș	8.21	2.07	10.34	2.46		
Teiuș	5.44	—	—	11.28	Stana	6.45	—	—	8.59									Cheța	8.38	2.21	10.51	3.06		
Crăciunel	5.44	—	—	11.28	Huiedin	7.26	—	—	10.16									Cucerdea	9.07	2.50	11.20	3.40		
Blaj	6.02	12.57	—	11.44	Ciucia	7.48	7.14	—	11.04									Simeria (Piski)—Uniedoara						
Micăsasa	6.40	—	—	12.18	Bucia	8.28	7.43	—	12.17									Simeria (Piski)	6.40	—	—	—		
Copsa mică	7.—	1.32	5.40	1.01	Bratca	8.47	—	—	12.47									Cerna	7.01	—	—	—		
Medias	—	1.45	6.01	1.22	Rév	9.06	—	—	1.21									Uniedoara	7.30	—	—	—		
Elisabetopol	—	2.06	6.40	1.56	Mező-Telegd	9.26	8.22	—	2.05									Uniedoara—Simeria (Piski)						
Sighișoara	—	2.38	7.35	2.44	Fugyi-Vásárhely	10.01	8.48	—	3.08									Uniedoara	10.18	—	—	—		
Hașfalău	—	2.50	8.01	3.02	Várad-Velenceze	10.20	—	—	3.39									Cerna	10.44	—	—	—		
Homorod	—	3.48	10.05	4.41	Oradea-mare	10.30	—	—	3.55									Simeria (Piski)	11.03	—	—	—		
Agostonfalva	—	4.19	11.02	5.30	P. Ladány	10.37	9.13	—	4.06									Ghiriș—Turda						
Apatia	—	4.34	11.37	6.03	Szolnok	10.51	9.18	10.37	—									Ghiriș	5.19	—	10.37	4.16		
Feldioara	—	4.53	12.32	6.35	Budapesta	12.50	10.88	1.45	5.35									Turda	5.40	—	11.04	4.37		
Brașov	{	5.30	1.50	—	Viena	3.—	8.—	6.05	—									Turda—Ghiriș						
Timiș	—	6.07	2.48	—														Turda	8.20	—	1.41	10.10		
Predeal	—	7.30	3.23	—														Ghiriș	8.41	—	2.06	10.31		
București	—	11.35	9.40	—																				

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează orele de noapte.